

mléčných zubů, protože mají 2 ostré vrcholy na každé straně (zbytky kořenů) a mohou blokovat správný vývoj nastupujícího trvalého zubu či narušovat žvýkání. Většinou však čepičky samy vypadnou, aniž by si toho majitel všiml. Problémem bývá, pokud se mezi stoličkami vyskytuje větší prostor (diastema). Prostor může vzniknout např. působením háků na předních/zadních stoličkách, protože chybí tlak v seskupení zubů k sobě. V tomto prostoru se pak usazují zbytky žrádla, které tlačí na dásně a vytváření ideální životní podmínky pro anaerobní bakterie. Bakterie způsobují poraňování dásně, může dojít ke ztrátě zubu a průniku infekce do dutin. Tento problém se vyskytuje častěji u starších koní. U mladých koní může nastat při přezubování, ale většinou se přezubemím vyřeší. Na žvýkacích plochách stoliček můžeme vidět i hřebeny (tzv. ETR), které jsou způsobeny posunutím horní nebo dolní čelisti. Čím jsou hřebeny vyšší, tím více je omezen předozadní pohyb a opět znemožňováno správné žvýkání.



Hřebenovitá horní čelist (ETR)

Zubní kaz se u koní nevyskytuje často a když ano, tak vzniká většinou fermentací cukrů uvolněných ze žrádla (např. u koní krmených převážně melasou). Obtíže se žráním se vyskytnou až v pokročilém stádiu kazu. Další příčiny špatných zubů mohou být úraz, stáří či abnormální opotřebování.

Když se vyskytnou zlomeniny stoliček, tak většinou podélné a u starých koní. Dochází k postupnému odlučování částí od sebe až nakonec vyjmutí zubu. U mladých koní se při růstu zubů mohou vyskytovat (a většinou vyskytují) růstové boule hmatatelné na spodní straně čelisti (ve věku 3 - 4 let nejčastěji), tento problém se však většinou vyřeší sám. Stejná situace může být i u horní čelisti. Ve vyjimečných případech dochází k prorůstu až do dutiny.